

עפ"ת 21727/07/14 - איתן קוליה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 21727-07-14 קוליה נ' מדינת ישראל
פ"ל 4276-8-13
04 ספטמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
איתן קוליה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד קולקר

ב"כ המשיבה - עו"ד מוריה גרין

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום על כך שסירב לשתף פעולה עם דרישת משטרה לערוך בדיקה, בדיקת שתן, לבחון האם הוא נוהג בשכרות סמים.

ביום 11.08.13 נהג המערער רכב. שוטרים שהמתינו לו במארב ביקשו ממנו לשתף פעולה עם בדיקה המגלה אם בגופו שרידים של סמים. המערער נועץ טלפונית עם בא-כוחו, הלה ייעץ לו שלא לשתף פעולה עם הבדיקה. המערער סירב לכל הבדיקה, כפי שסירב גם לבדיקת מאפיינים.

על-פי הוראות הדין ופקודת התעבורה לעניין הסירוב, ראה סעיפים 64 ואחרים, הדין הוא מחמת אותו סירוב כמו שהוא נוהג שיכור.

בית משפט קמא לאחר שמיעת ראיות הרשיע את המערער.

אפתח ואומר שהכרעת דינו של בית משפט קמא יסודית, מלומדת, ראויה ונכונה ולא מצאתי בה ולו שגיאה אחת.

בערעור תוקף המערער בעיקר שתי נקודות: האחת היא קביעתו של בית משפט קמא בפסקה 18 להכרעת הדין, כי מידע מודיעיני יכול לשמש כבסיס ליצירת חשד סביר המאפשר לשוטרים לדרוש מאדם להיבדק בדיקת סמים לצורך תעבורתי; האחרת היא טענת "ההסתמכות", כלומר, שהמערער סמך על עורך דינו אשר יעץ לו שלא לשתף פעולה עם דרישת המשטרה ולמה נלין על המערער.

בית משפט קמא קבע, כאמור בפסקה 18 להכרעת הדין הלך מעמ' 13, שמידע מודיעיני, גם זה שהוא בן שלושה שבועות וגם מידע שנעשה בו שימוש בעבר לצורך אחר לחיפוש סמים בביתו של המערער, יכול לשמש בסיס לדרישת המשטרה לקיומו של חשד סביר.

הנני סובר שבית משפט קמא צדק עם קביעתו זו, אני מסכים איתה לחלוטין. אין כל מקום להתערב בה. הפסיקה שבית משפט קמא נסמך עליה אומרת את הדברים וכך ראוי שיהיה.

צודקת ב"כ המדינה בתשובתה לטענותיו של המערער, שמשעלה שהמידע המודיעיני מיום 18.07 נכון הוא על סמך מציאת סמים אצל המערער ביום 01.08, שנוצר בסיס חדש לחשד כנגד המערער, אך גם לא אותו בסיס חדש. צדק בית משפט קמא בקביעתו המצדיק את החיפוש.

טענת ההסתמכות היא טענה לכאורה שובת לב ועין, אבל אין בה כל ממש. אדם המתייעץ עם עורך דינו האם לבצע עבירה, הייעוץ פוטר את האדם מאחריות למעשה? עצה לא נכונה של עו"ד יהיה בה בסיס לטענת ההסתמכות. המערכת המשפטית איננה יכולה להשלים עם קביעה כזו, שגם איננה נכונה ודי בדברים אלה.

אחזור ואומר - הכרעת דינו של בית משפט קמא נכונה היא ומדויקת. המערער, בשל העובדה שידע שבבדיקת סמים יימצאו סמים בגופו, ושיכור הוא מי שבגופו שרידים של סם, כל זה ידע המערער וידע בא-כוחו, ועד אשר לא עבר המערער בדיקה, כפי שחוות הדעת שהציג לצורך הערעור מיום 27.10, אשר הצביעה על כך שאין כבר סמים בגופו, אסור היה לו לנהוג, ומשנהג, לפחות שמונה ימים לאחר שימושו האחרון צריך היה לדעת וידע שהוא נוהג שיכור. הרשעתו בדין.

לעניין העונש, ב"כ המערער אמר מעט דברים, גם גזר דינו של בית משפט קמא נכון בנסיבות. אין מדובר במי שמשתמש בסמים רפואיים כדין, אף כי אני מאמין לו שעשה לו שימוש רפואי. צריך שהשימוש יהיה כדין, כאמור, בהיתר לשימוש חוזר. ולכן, אין להתערב בגזר הדין.

הערעור נדחה.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל-אביב יפו תוך **30** ימים מהיום.

ניתן והודע היום, ט' אלול התשע"ד, 04/09/2014, במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il

רענן בן-יוסף , שופט

הוקלדעלידינופרדויד